

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարեկանը 6 ռուբլի
Առանձին համարները 7 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».

կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Ե Ք Օ Ն № 253.

ՄՇԱԿ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն (եզրուով):

Յայտարարութիւնները համար վճարում են

խմբագրական բաժին 2 կոպէկ:

Տ է Լ Ե Ք Օ Ն № 253.

Շ Ա Ր Ո Ւ Ն Ա Կ Վ Ո Ւ Մ Է

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ
ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը՝ թէ Ռուսաստանում և թէ արտասահմանում 10 ռուբլի, տան և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., հինգ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., չորս ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., ամսականը՝ 1 ռուբլի:

Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ:
Օտարաբարակները պէտք է գիտեն հետևել հասցեով՝ Тифлисъ. Редакция «Мшакъ», իսկ արտասահմանից՝ Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ինչ չանցնի զիջումատան. Հերիք ողբալիք, գործ չինքնէք.— ԵՆԻՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Գիշտ անտեսական զրոյցներ. Մասնազոտութիւն. Նամակ Բաթումից. Նամակ Խմբագրութեան. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ. Պատերազմի զայտից.— ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նամակ Գերմանիայից:

ԻՆՉ ՇԱՀՆՑ ԴԻՊԼՈՄԱՏԻԱՆ

Օսմանեան կառավարութիւնը բորբոքվում Գերմանիայի կողմից, գաղտնի դիտարկութիւն ունի յետ չը տալ Յունաստանին թեսալիան և վերստանալ 1882 թվից առաջ եղած սահմանները: Ինչ կանի Եւրոպայի այն օրը, երբ Թուրքիան մերկացնելով իր դիտարկութիւնները, կը յայտնի իր որոշումը: Սուլթանը արդէն վճիռ է նոր օգնական զօրք ուղարկել թեսալիա, այժմ Անատոլիայի կանչված են 80,000 նոր զինվորներ, որոնք պիտի ուղարկվին Լարիսա ծարակոյս չը կայ, որ սուլթանը կամենում է պատրաստ լինել և երբ Եւրոպայի կը պահանջի նրանից թողնել թեսա-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Ն Ա Մ Ա Գ Գ Ե Ր Մ Ա Ն Ի Ա Յ Ի Ց

Կոնստանցա, ապրիլի 10-ին

Գուցէ յայտնի չէ «Մշակի» ընթերցողներին, որ Գերմանիայի մէջ կան բուն քրիստոնէական հոգով լցված շրջաններ, որոնք ատելով ատում են Բիսմարկի անդուլթ քաղաքականութիւնը և ամեն կերպ աշխատում են օգնել արեւելեան ձեռքով քրիստոնէականներին Ալբանի մի շրջանի տեղեկագիրը այժմ սեղանի վրա ունենալով, կամենում են փոքր ինչ ծանօթացնել ընթերցողներին սրա գործունէութեան հետ: Այս կըրում է «Գերմանական Նախատող ընկերութիւն Հայաստանի համար» անունը: Գլխավոր կենտրոնն է Ֆրանկֆուրտ Մայնի վրա, կազմվել է երկուստայն հայապէս պատուար Լօմանի նախաձեռնութեամբ, որն և ընկերութեան նախագահն է Լինկերութիւնը բաժանված է մի քանի ճիւղերի և մենք ունենք այժմ Ֆրանկֆուրտի ճիւղի տեղեկագիրը: Տեղեկագիրը սկսվում է պատուար Լօմանի յօդուածով, որի մի քանի կտորները այստեղ դնում ենք թարգմանութեամբ:

1896 թ. յունվարին առաջին թուոցիկ թերթը Հայաստանի ներքին թանկերի մասին ուղարկվեց Ֆրանկֆուրտից ամեն կողմեր: Կարճ ժամանակամիջոցում սրան հետևեցին ուրիշները:

Իրան, կը պատասխանի թէ նա ունի այդ նահանգում 250,000 մարդ և հարկ չէ տեսնում նրանց այդտեղից հանել: Ինչ պէտք է անի Եւրոպայի, սուլթանին ստիպելու համար: Միթէ ուղարկելով մի յիշատակագիր, որ խմբագրված լինի համոզեցուցիչ ոճով: Բայց յայտնի է թէ որքան քիչ նշանակութիւն է տուել սուլթանը մինչև այսօր այն բոլոր բանաւոր և զրաւոր յայտագիրներին, — և զրանց թիւը շատ մեծ է — որ մեծ պետութիւնները ուղարկել են նրան: Ինչ փոքր, եթէ այս անգամ էլ մի հատ յայտագիր կաւանայ, մասնաւոր որ նա զիտէ, որ Գերմանիան կանգնած է իր կողմում, զիտէ նաև Եւրոպայի կոնցրէրի անդուլթութիւնը: Ահա թէ ո՞ր յանգից Եւրոպայի զիջումատանից, որտեղ, առաջագիտութեան դար կոչվող 19-րդ դարի վերջում նա ելծարկում է մի քրիստոնէայ նահանգ թիւրքաց բարբարոս լուծին:

Այդ դառն ճշմարտութիւնները ասելով, Ֆրանսիական «Semaphore» լրագրող հարցնում է. «Եւրոպայի կառավարութիւնները իրաւունք ունեն հպարտանալ իրանց զինեցիկ քաղաքականութեամբ. նրանցից ամեն մէկը իր նպատակն ունի. բայց ինչ նպատակ ունի Ֆրանսիան, ուրանալով իր բոլոր պատմական և ազատամիտ անանութիւնները: Այն օրից, երբ հայկական կոտորածները արեւելեան հարցին կրիտիկական բնաւորութիւն տուցին և նրա յաջորդական հպիւղողներն եղան Կանչայի կոտորածները, կրեւական ապստամբութիւնը և այժմեան պատերազմը, Գերմանիան, Անգլիան, Ռուսաստանը հաստատ գիտեն թէ ինչ են ուզում: Նրանք զօրծում են որոշ ծրագրի համաձայն, որի աջողութեան ձգտում է «per fas et nefas»: Ռուսաստանը ձգտում է զբաղելու ազգեցուցութիւն ունենալ Բոսֆորի ափերում և թիւրքերը իր կամքը սուլթանին: Գերմանիան անելի առաջ զնայ թիւրքապիւնութեան մէջ և հզօր աշակցութիւն ցոյց տուել սուլթանին: Անգլիան, սկզբում յարձակողական զիւրք բռնելով թիւրքերի դէմ, վերջում, մենակ մնալով, ստիպվեց յարել Եւրոպական կոնցրէրին և պաշտպանել

օսմանեան կայսրութեան ամբողջութիւնը չը խախտելու գաղափարը: Միջազգային գործողութիւնը կրեւելում նրա համար նպատակաւոր առիթ էր թվում իրագործելու իր դիտարկութիւնները: Սուր ծոցի և Ալբանիայի թերակղզու վերաբերմամբ Եւրոպայի հետ միանգամայն զրկում էր նրան այդ յոյսից, այն է՝ Սուրը և Ալբանիայի մի երկրորդ Գերմանացի դարձնել, ուստի Անգլիային անելի ձեռնառու էր կրեւել ինքնակառավարութիւնը սուլթանի գերիշխանութեան ներքոյ, որովհետեւ նա լաւ գիտէր, որ այդ ինքնակառավարութիւնը մշտական խռնովութիւնների պատճառ պէտք է լինի և հետևաբար ինքն միջոց կունենայ միջամտել և նոյն իսկ դաւաճել:

Իսկ Ֆրանսիան, պարզ է, որ Ֆրանսիական քաղաքականութիւնը սխալվեց. նա նպատակ էր Գերմանիայի գերակշռութեան և Պոլսում և հեղաշրջեց անգլիացիներին Սուր ծոցի և Ալբանիայի թերակղզու գրաւումը: Ֆրանսիան և Ռուսաստանը ամեն կերպ աշխատում են ապահովել Եւրոպայի խաղաղութեան պահպանութիւնը և ընդհանուր Եւրոպայի պատերազմի առաջն առնել: Բայց եթէ թիւրքերը գրաւեն Թեսալիան, Եւրոպայի այն ժամանակ կանգնած կը լինի մի այսպիսի զիւրքմանի գիւմայ, կամ խոնարհվել սուլթանի կամքին առաջ, կամ զիմել ոյժի՝ նրան զիւրք ստիպելու համար: Առաջին դեպքում, զաւակնախաղաղութիւնը ստորագրում կը լինի Եւրոպայի համար. երկրորդում՝ ընդհանուր պատերազմ:

Անշուշտ, մի նաւային ցոյց Կ. Պոլսի առաջ՝ կարող էր ստիպել սուլթանին խոնարհվել Եւրոպայի կամքին առաջ: Բայց այդ ցոյցը իրագործելու համար անհրաժեշտ է վեց մեծ պետութիւնների համաձայնութիւնը: Արդ, Գերմանիան ուղղակի կը մերժի և նրա մերժումը առաջ կը բերի Աւստրիայի մերժումը: Ուրիշ կը չի մնայ, բացի այն, որ ռուսները մտնեն Հայաստան և գրաւեն Երզրումը, իբրև Թեսալիայի գրաւման հակակշիռ: Բայց Ռուսաստանի այդ յարձակողական զիւրք առաջ կը բերի Աւստրիայի արշաւանքը զէպի Ալ-

բանիա և դա, իր հերթին, առաջ կը բերի Սերբիայի, Բոսնիայի և Չեքոսլովակիայի միջամտութիւնը: Այն ժամանակ Ռուսաստանը, որ չէ կարող երեսի վրա ձգել Բալկանեան թերակղզին, և թիւրք տալ որ Աւստրիան գրաւէ Սալոնիկը, ստիպված կը լինի մտնել կռւի մէջ:

Նու ուրեմն, այն ընդհանուր հրեւհը, որ զիջումատան այնքան աշխատում էր թիւրք չը տալ բռնկվելու, կը բռնկվի ամենաուժեղ կերպով:

Ուրեմն, ինչ շահեց զիջումատան:

ՀԵՐԻՔ ՈՂԲԱՅԻՐ, ԴՈՐԾ ԵՆԵՑԻՔ

Մի քանի ամիս է արդէն մեռելային էջ միաձնի օրըան «Արարատ» ամսագիրը՝ ողբում և պղտոր արտասուքներ է թափում: — միսիօնարները խլում են մեր եկեղեցուց հայ որբերին, կաթօլիկ քաղաքները, մարդասիրութեան դիմախի տակ՝ փախցնում են Հայաստանացի եկեղեցու զաւակներին, հայ որբերը նրանց ձեռքում խորթանում են լուսաւորապետութիւնից, մայրենի եկեղեցուց և այլ անվերջ դանդաղներ, որ վաղուց արդէն խաղաղին մեր ականջները, յոգնեցրին ամբողջ հասարակութեան համբերատար ուղարկութիւնը...

Հերիք է, վերջապէս: Հերիք այդ կեղծ ողբերը, որոնք դուրս են գալիս այն կրքով, որով արտասուքները, որ հասում են այն աչքերից, որոնք վաղուց կուրացել են ազգի թշուառութիւնները տեսնելու: Եթէ ուզում էք կանգնեցնել կաթօլիկ և բողոքական միսիօնարների պրօպագանդան, եթէ, ճշմարիտ, մի վայրկեան անգամ հաւատալով էք, որ այդ պրօպագանդան կապ չունի մարդասիրութեան հետ (թէ և շատ սխալվում էք), զէն զրեք այդ աղաքարներն ողբը, արտասուքները, և ձեռք մեկնեցէք թշուառ հայ որբերին, որոնք իրանց ծնողների կոտորածից յետոյ, տանկեակ հազարներով մնացել են անխնամ, անտէր, առանց հացի և ջրի, էլ չենք ասում առանց կըրթութեան և ուսման:

Ինչ, միթէ մեր անգործ, պորտաբոյժ,

և զիւրքում գտնվող 43,500 անձանց, որոնք ապրուստի ամեն միջոցներից զրկված էին: Այս առաջ ունենալով օգնութեան գործի շատութիւնը, սէտք եղաւ Գերմանիայից արտեղ ուղարկել օգնողներ. դրանցից Պ. Էման, բժիշկ — զօլտոր Հերլէ և Մաքս Ջիմմեր: Առանձին արմէք ունի այնտեղ բժիշկ ուղարկելը, որովհետեւ թշուառութեան առաջ բերած հիւանդութիւնները շատ են և զերթէ այդ մասին հազացող չը կայ: Նպատակ կերպը եղել է մասամբ ապրուստի միջոցներ բաշխելը, բայց զլիաւորապէս աշխատել ենք մարդկանց կրկին գործ տալ: Կոտորածների ժամանակ ամեն տեսակ գործիքներ իր զրկված և կողոպտված ժողովրդին պէտք էր տալ արուստի վերաբերող գործիքներ, չուխա գործիքներ մեքենաներ և հողագործական գործիքներ, բացի դրանից և նիւթեր: Այդ կերպով արդէն մարդիկ, կանայք, երեխաներ շատ տեղերում ձեռնարկել են գործի, բայց դեռ ևս շատ բան է մնում անելու: Մի մեծ զրկման է այն, որ տներին մեծ մասը աւերակ է դարձել, և թշուառների խումբերը սղմված են, առանց անկողինների և վերմախների, նեղ խուցերի մէջ... Բայց սկզբից արդէն մեր սրտին մօտ է եղել խնամել կոտորածից մնացած քաղմաթիւ որբնայրիներին և որբերին: Միմիայն խորհրդի նահանգում մօտ 20,000 որբ երեխաներ կան խնամելու:

Նոյն տեղեկագրի մէջ գտնում ենք Հայաստանի նպատող գերմանական ընկերութեան

Բիւլեթենի ճիւղի նախագահ պատուար Զիւրի մի շատ համակրելի յօդուածը: Այդ աղիւ հայապէս պատուար ինքն անձամբ եղել է Կ. Պոլսում, և նպատակ է ունեցել ծանօթանալու, թէ որն է հայ որբերին խնամելու ամենալաւ կերպը: Կ. Պոլսից վերադառնալու ժամանակ լաղղ ունեցանք անձամբ իր հետ ծանօթանալու և մեր հորհրդակալքը իրանց յայտնելու: Նրա մարդասիրութիւնը և հայեացքները արժանի են ուղարկութեան: Յօդուածի վերնագիրն է «Որն է ամենալաւ կերպը, որով կարող էինք խնամել հայ որբ երեխաներին»: Նա սկզբում է այսպէս. Հայաստանը թշուառ հայերին խնամելու դժմ այստեղ և այնտեղ լավ է հետեւել անարդար խօսքը՝ «Ժողովուրդը հասունացած է դատաստանի համար, նրանք իրում են իրանց ապագամտութեան պատիժը: Բայց այդպիսի յանդիմանութիւնները իրաւացի (?) լինելու նշանը կորցնում են թշուառ հայ որբ երեխաների վերաբերմամբ, որոնց թիւը 200—300 հազարի է հասնում: Նրանք սարսափելի կերպով տանվում են անմեղ տեղը, և արժանի են բաւարար մարդկանց ցաւակցութեան: Միթէ սիրտ պատուար թշուառութիւն չէ սա, երբ լրսում ենք, որ շատ երեխաներ իրանց ողորմելի կեանքը պահպանելու համար ստիպված են խոտ ուտել, և որ շատ մայրեր ստիպվել կորցնելով իրանց խնամողներին, չեն կարողանում տեսնել իրանց աչքերով իրանց փոքրիկները ստիպման լինելը, և թշուառութեան մէջ՝

իրանց մարմինը պարարտացնող հողերու-
կանների բերան «Արարատ» ամսագիրը այն
տատիմանի ապուշութեան է հասել, որ
ուզում է մեզ հաւատացնել, թէ աւելի
լաւ է, որ հայ որբերը քաղցած և ան-
խնամ կոտորվեն, քան թէ ընկնեն կաթո-
լիկ և բողոքական միաբնակների ձեռքը,
որոնք հերոսաբար նրանց պաշտպան և
պատուարող հանդիսացան արեան և դժ-
բաղդութեան երկրի բոլոր անկեղծներում...

Շատ բան չենք պահանջում: Թող մեր
հողերականները, իրանց բազմաթիւ վան-
քերով, որտեղ կան անթիւ սենեակներ,
անվերջ պաշար՝ վարդապետների համար,
պատուարան տան և խնամեն նոյն իսկ
այն որբերին, որոնք դաղթել են կոթկաս և
գտնվում են մեր սահմաններում: Գիտենք,
թիւրքաց չայստանում մնացածներին նը-
րանց ձեռքը չի հասնի...

Գերեզմանական ողբերով և անտեղի ար-
տասուքներով քաղցածը չի կշտանայ, ան-
տեղը ապաստան չի գտնի: Հասկացե՛ք,
վերջապէս, դուք, ով հայոց եկեղեցու ըս-
պասաւորներ, այդ պարզ ճշմարտութիւնը,
և զխնայաւանք պատճառող ձեր ողբերի
փոխարէն՝ տուէ՛ք մեզ մի հատիկ գործ:
Հերի՛ք որբան ողբացիք:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԻՒՂԱՏՆԵՏԱՍԿԱՆ ԶՐՈՅՆԵՐ

III

Օ ի դ ի օ մ — O i d u m — Չ ո ո

Օ ի դ ի օ մ ի զարգացման անհրաժեշտ
պայմանն է: Օ ի դ ի օ մ ի աճման և զարգացման
ամենամեծ հրաշքն է պայմաններն են ջերմութիւնը
և խոնավութիւնը: Կա մի ակնթիւմ, որը հաստատ-
ված է բազմաթիւ և բազմակողմանի կատարված
փորձերով: Օ ի դ ի օ մ ի երևում է, ինչպէս ասացինք,
հենց այն ժամանակվանից, երբ որ վաղը արձա-
կում է մատաղ բողոքներն և դանդաղ, բայց ա-
տիճանաբար աճում և զարգանում է մինչև խաղողի
ծաղկելը: Կանգնող աճելու և զարգանալու պատ-
ճառը այդ ժամանակամիջոցում եղած ջերմու-
թեան ցածր աստիճանն է, մասնաւոր չէ՛ք դ-
րունը անձրևային է լինում, ինչպէս էր 1896 թ.
հենց որ տաքերը սկսվում են—այն է խաղողի
ծաղկելու ժամանակ, այդ միջոցին օ ի դ ի օ մ ի
անդամակց կարծիք տարածվում է և բնութիւն ամ-
բողջ վաղը և այգին Աւելի արագ զարգանում
է խաղողի հասունանալիս, դեռ պատճառը նոյն-
պէս ջերմութիւնն է: Խոնավութիւնը նպաստում
է օ ի դ ի օ մ ի աճմանը և զարգացմանը այն դիպու-
ածում, երբ ջերմութեան աստիճանը բարձր է,
ինչպէս այդ կատարվում է տաք երկրներում, իսկ
հասկառակ դէպքում խոնավութիւնը արգելք է
լինում, որովհետեւ նա իր կողմից իջեցնում է

իրանց ամենաբերել արարածներին առաջար-
կում են աղիւղով հառաքանքով ուրիշների խը-
նամբին... Գիտե՛ք որբերին խնամելու երեք
միջոց կայ: Առաջինը՝ թիւրքացի երեխաներին
դուրս բերելով ուրիշ երկրներ տանել: Գեր-
մանիայում հազարաւոր ընտանիքներ կամենում
են իրանց մէջ հայ որբեր ընդունել: Բայց որ-
բերին խնամելու այդ կերպը շատ մեծ դժուա-
րութիւնների հանդիպեց: Թիւրքական հայեցա-
կէտով սուլթանը իր կայսրութեան մէջ գտնե-
լի ող ամեն որբ երեխաներին հայրն է—մի սար-
սափելի աւաղակաբարոյ հայր: Եւ սուլթանը
թող չէ տալիս՝ որբերին երկրից դուրս բերել:
Մի քիչ ժամանակ կարողացան օտար պետու-
թիւնների ղեկավարները որբ երեխաներ իրանց
պաշտպանութեան տակ առնելով, անցադիրներ
տալ նրանց և իրանց գալստներով նաեւը տա-
նել, բայց սա էլ դժուարացաւ Եւ խեղճ մայ-
րերն էլ ուրախութիւնով չեն բաժանվում իրանց
միակ նեղուցի, սրտի մխիթարութիւնից: Միւս
կողմից Հայաստանի ներքից մինչև Գերմանիա
ճանապարհի ծախսերը շատ մեծ են: Բայց և ա-
պագայի վրա մտածելով՝ այդ եղանակով դուրս
բերված երեխաները ընդհանրապէս կորած պէտք
է համարել հայ ազգի համար: Ուրեմն որբերին օգ-
նելու այդ կերպը անաջող պէտք է համարել:

Յետոյ յօդուածագիրը առաջ է բերում երկ-
րորդ կերպը, այն է որբանոցներ հիմնել Կ. Պոլ-
սում և ուրիշ ծովափնայ քաղաքներում: Խնա-
մելու այս միջոցի արգելքները ու դժուարու-

թեքութեան առանց այն էլ ցածր աստիճանը
Այդ կատարվում է հիւսիսային երկրներում և
սառը տեղերում գտնված այգիներում: Ահա այդ
պատճառով էլ հիւսիսային և կամ սառը կլիմայի
տակ գտնված երկրներում այն այգիներն են
գտնվում օ ի դ ի օ մ ի աղբերութեան տակ, որոնք
բլրակների լանջերումն են, քարտ են, ստու-
րից աղատ են, մեծ առուներ նրանց մօտով չեն
անցնում. այն ինչ տաք երկրներում, ինչպիսին
է Երևանը, կատարվում է միանգամայն հակա-
ռակը:

Այդ ի ն եր ի օ ի դ ի օ մ ի վարակվելու
զանազան դէպքերը: Շատ անգամ պատ-
հում է, որ ամբողջ այգին, կամ մի քանի այգի-
ներ միանգամայն փչանում են օ ի դ ի օ մ ից: Այդ
կատարվում է այն ժամանակ, երբ զանազան
այգիներ կամ այգու զանազան մասերը գտնվում
են մի և նոյն տեղագրական հանգամանքներում
և ֆիզիքական պայմաններում: Հետևապէս եթէ
զանազան այգիներ կամ մի և նոյն այգու զա-
նազան մասերը գտնվում են տեղագրական և
ֆիզիքական զանազան պայմաններում, այդ դե-
պքում կարող է այգու մի մասը, ինչպէս և
այգիներից մի քանիսը աղատ լինել օ ի դ ի օ մ ից:
Երբեմն էլ երկու միմեանց մօտ գտնված վաղե-
րից մէկը ենթարկվում է օ ի դ ի օ մ ի, իսկ միւսը
ոչ. դա կախված է նախ տեսակից: Գետի որ-
կան տեսակներ, որոնք չուտ և չուտ են ենթարկ-
վում նրան, ինչպէս Երևանում «Երազմուն», և կան
տեսակներ, որոնք բոլորովին աղատ են մնում,
ինչպէս սև խաղողներն են և «մախիթ» կոչված
հատարակ խաղողի վաղը: Իսկ եթէ վաղը մի և
նոյն տեսակին են պատկանում, այդ ժամանակ
պատճառը պէտք է որոնել նրանց հատուկու-
թեան և ուժեղութեան մէջ: Ուժեղ վաղը չուտ
հատուկանալով աւելի է դիմադրում հիւսիսու-
թեանը, իսկ թույլ վաղը ընկճվում է: Շատ ան-
գամ էլ մի և նոյն վաղի մի կամ մի քանի ճիւ-
ղերը վարակվում են, իսկ միւսները աղատ են
մնում. դա պէտք է բացատրել դարձեալ նրանով,
որ աղատ մնացած ճիւղը աւելի չուտ է սկսել
բողբոջ արձակել և ամրացել է, զետեղ հեռու
է, իսկ վարակվածը թույլ է եղել: Շատ անգամ
էլ մի և նոյն վաղը մի և նոյն տեսակից չէ՛ք դ-
մէկը աղատ է լինում, իսկ միւսը վարակված.
աղատ և առողջ ողկոյցը լինում է ճիւղի հիմքի
մօտինը, հետևապէս և աւելի չուտ կաղնակերպ-
վածը, մինչև անգամ մի և նոյն ողկոյցի մի մա-
սի գլխանքը փչանում են, իսկ միւս մասինը
միանգամայն անվնաս. աղբիւսի ժամանակ ա-
ղատվում է միշտ ողկոյցի վերին մասը և փչա-
նում է ցածինը: Պատճառը շատ պարզ է: Վե-
րին մասի գլխանքը չուտ կաղնակերպվելով ա-
ւելի դիմադրութիւն են ցոյց տալիս օ ի դ ի օ մ ին,
իսկ ողկոյցի ցածր մասը աւելի թույլ է և կային
նուրբ, այդ պատճառով էլ հիւսիսութեամբ են

թիւններն էլ ցոյց տալով, անցնում է երրորդին:
«Սրա համար ստիպված էլ» իմ մօտ ժո-
ղված փողերը, 1500 թիւրքական լիրա՝ մի
այլ կերպ հայ որբերի օգտին գործածել:
Թէև սա համեստ կերպն է, բայց ներկայիս սար-
սափելի թշուառութեանը օգնող ամենագործու-
նեայ կերպը: Խաղաղութիւն ամբողջ միջոցա-
ները նոյն խորհուրդն են տալիս մեզ: Այդ կե-
պը սա է, որ մեր նպաստող ընկերութիւնը
խաղաղութիւն նախադրում գտնված հաղաթուր որ-
բերի խնամքը յանձնի այնպիսի մնացած ընտա-
նից գումար վճարել ընտանիքներին: Այնտեղի
ապրուստի միջոցներն նայած՝ 75 մարկ կը բա-
ւականանայ ամեն մի երեխայի համար: Եթէ կը
պատահեն դատարկ անք, կարելի է իսկոյն
այնտեղ որբանոցներ հիմնել, բայց ընտա ժամա-
նակ չը կայ հիմա սկսել որբանոցներ համար
տնել չինել: մինչև այդ՝ որբերը մասամբ սուլա-
ման կը լինեն: Երբ որ երեխաները կը յանձն-
վեն ընտանիքներին, ու հարկէ պէտք էլ լինի և
վերակացունք կարգել, որպէս զի հակն որ
երեխաները իսկապէս խնամվեն և կարգին դա-
տարարութիւն ստանան: Այդպիսով երեխանե-
րը կը մնան իրանց ժողովրդական կեանքի մէջ,
կարելի է նրանց էլ մասամբ դործի դնել:
կարող են տեղական գործողներ յանձնել, մի և
նոյն ժամանակ երեխաների միջոցով հասակա-
ւորներն էլ նպաստ ստացած կը լինեն: Այդպի-
սով մեր օգնութեան ձեռքը աւելի երկար մեկ-

թարկվում է օ ի դ ի օ մ ի: Մի խօսքով օ ի դ ի օ մ ի էլ
խաղողի վաղի խօսքն է:

Մ. Մուսիկանց

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ի Ռ Ի Թ Ի Ի Ն

«In the Land of the Bora». By «Snaffle» 1897. Լոնդոն.
Ներկայ աշխատութեան առարկաներն են
Գաղափարն և Հերցեգովինան: Անդրադիտ ճանա-
պարհորդը, որ այցելել է այդ երկրի՝ հիացած
է նրա միջավայրական և նախանձելի վիճակից:
«Այնտեղ, առում է նա, ուր քան տարի առաջ
թիւրքի իշխանութեան տակ չը կային ոչ ճանա-
պարհներ, ոչ կեանքի և սեփականութեան ապահո-
վութիւն, ոչ մի օրէնք, բացի բռնի ոյժից, այժմ
ոչ միայն գեղեցիկ ճանապարհներ կան, այլ և
մի երկաթուղի, որ անցնում է երկրի միջով.
այժմ առողջապահական վիճակը, գոնէ քաղաք-
ներում, շատ բարձրված է, ոստիկանական հըս-
կողութիւնը տաղանթների վրա ամենուրեք է, և
այլ ևս տեղի չունեն գաղաւթի վիճակներ. մեռ-
ցված է մի ընդհանուր օրէնսդրութիւն, որի
առաջ աւտորիտիտ, սերբը, թիւրքը, իտալացին,
յոյնը և մահմեդական ուրիշ տարբեր հաւատար
են և պետութիւնը իր կողմից ջանքեր չէ լը-
նայում զանազան միջոցներով բարձրացնել երկ-
րի արդիւնաբերութիւնը և անտեսական զարգա-
ցումը: Այն խաւար և միջնադարեան սև լիճը,
որ դրոշմում է թիւրքը ամեն տեղ, ուր իշխում
է, այժմ անհետացել է այդ երկրից: Արդարու-
թիւնը և կուտուրական կանոնաւոր ու խաղաղ
կեանքը հաստատվելով այդտեղ՝ վերադարձնում
են աղգաբնակչութիւնը քաղաքակրթութեան: Երբ
արդեօր նոյնը կը կատարվի և բոլոր այն երկրի-
ներում, որոնք հեռում են թիւրքի ձեռքի տակ

Ք.

ՆԱՄԱԿ ԲԱՌՈՒՄԻՅ

Մայիսի 6-ին

Կերտին գործերը շատ թույլ են: Գործարան-
ները համարեա թէ կանգնած են՝ կերտինի գը-
նեքը ընկած լինելու պատճառով: Բաղմաթիւ
բանաւորներ անգործ են մնացել: Մահաւանդ դը-
ժուար է հայ գաղթականների համար, որոնք մի
կերպ կարողացել էին իրանց համար տեղ գտ-
նել ու հայթայթել օրվայ ապրուստը, չը ծան-
րանալով Բարեգործական ընկերութեան վրա:
Այժմ, հանգամանքներից ստիպված, պէտք է
դիմեն ընկերութեան: Իսկ Բարեգործական ըն-
կերութեան ճիւղը, չը նայած որ առանց այն էլ
շատ ընտանիքների օգնութիւն է տալիս, այժ-
մից պէտք բաւարարութիւն տալ մի խումբ նոր
գաղթականների, որոնք գալիս են Վառնայից և
այլ տեղերից:

Վերջապէս, առաջիկայ սեպտեմբերից Բա-

նած կը լինենք և ամենաարագ կերպով նպա-
տակին հասնած:

Կոտայքի կրկին պատեր Լօսանի տուած
տեղեկութիւններին: «Շատ քննութիւններից և
խորհրդածութիւններից յետոյ որոշվեց՝ որբերի
համար իրանց տեղերում հողաւ, վարձված տնե-
րի մէջ դնելով կամ ընտանիքներին յանձնելով:
Եւ այս նպատակով Ֆրանկֆուրտի կօմիտեի
կողմից փոքր Ասիայի ներսում ապաստարաններ
բացվեցան անտուն որբերի համար վանում
Մարաշում, Մարաշում և Խաղաղութիւն: Այդ
վերջին տեղում գործը միշտ աւելի պիտի մե-
ծացնվի. մինչև այժմ այդտեղ երեք տներ վարձ-
ված և յարմարեցրած են որբերի ընդունելու-
թեան համար: Վանի որբանոցը վերցրել է Եւ-
զանի օգնող ընկերութեան ճիւղը իր խնամքի
տակ: Մարաշի 50 որբերի համար էլ զանազան
բարեկամներ յանձնառու են եղել 5 տարի հո-
գալ: Խաղաղութիւն աներից մէկը Բիւէֆելդի կօմի-
տեի խնամքին է յանձնված: Այն միջոցին, երբ
նախախելի կոտորած էր տեղի ունենում Կ.
Պոլսում, երկրորդ կօմիտեից ունէինք Ֆրանկ-
ֆուրտում: Իսկոյն վճուեց Կ. Պոլսում առն
վարձել և որբեր ընդունել: 100 որբեր ապաս-
տան գտան այնտեղ: Որբորդ Ջիմմերը մեծ ե-
ռանդով առաջնորդում էր այս գործը: Բայց
թիւրքաց կառավարութիւնն էլ ամեն կերպ աշ-
խատում էր խախտել այդ: Վերջապէս ժամա-
նակ նշանակեցին, որ մինչև այն օրը իրաւունք
ունենէր պահել որբերին Բայց չուտով եւրը

թումն էլ դիմադրա կունենայ: Արդէն խորհր-
դակցութիւններ են լինում դպրոցի շինութեան
մասին: Ոմանք կարծիք են յայտնում, որ բաւա-
կան է առ այժմ մի ժամանակաւոր շինութիւն
ունենալ, մինչև հիմնաւոր տուն կառուցանելը:
Ուրիշները հակառակ են ժամանակաւոր շինու-
թեան: Հարցը դեռ ևս չէ վճուված: Առ այժմ
կը բացվի միայն երեք դասարան: Մնացածնե-
րը կը լրացվեն յետոյ՝ աւելացնելով տարե-
կան մի դասարան: Թէ ինչքան նպատակաւոր
մար է այդպիսի միջնադար գործի լալոյմը
մեր քաղաքում, դա ինքն ըստ ինքեան հակա-
նալի է:

Վաղը առաւօտեան սպասվում է թագաժա-
ռանդ Յեսարեփիչը, որ այստեղից կանցնի Ա-
բասթուման: Այդ առիթով արդէն սկսեցին կա-
նաչեղնելով և գրօյակներով զարդարել նաւա-
հանդիսը և քաղաքի միջից անցնող ճանապար-
հը: Նորին Կայսերական Բարձրութեան դիմաւոր-
ելու համար հաւաքվել են և սպասում են
այս երեկոյ բարձրատիճան անձնաւորութիւն-
ներ:

Ա. Մակարեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, մայիսի 5-ին

Բաց նամակ պ. Արգար Գլխանիսեանին

«Արձագանք» № 50-ի մէջ դուք հիւրընկալել
էք մի զրպարտական նամակ, ուղղված ինձ
դէմ, իբրեւ Բարեգործական ընկերութեան խոր-
հրդի քարտուղարի: Եթէ նամակագիր պարտը,
որի ձեւատիւն դեռ նորեւս մի ամբողջ ընդհա-
նուր ժողով դրօշմեց խաբար խի անուտ, առա-
նապատիկ աւելի զրպարտութիւններ և կեղտո-
տութիւններ գրէլ ինձ դէմ, քան ինչ գրել է
«Արձագանք» լինեալ համարում, ես երբեք ինձ
թույլ չէի տալ պատասխանել նրան, կամ նրա
հետ դատարան դնալ. իմ պատասխանը հենց
այն է, որ յօդուածը կրում է «Ս. Հախումեան»
ստորագրութիւնը:

Սակայն խնդիր իմ անձնականին չէ վերա-
բերում: Ձեր թերթի մէջ հիւրընկալված նամակը
մեղադրում է ինձ իբրեւ Բարեգործական ընկե-
րութեան քարտուղարի, որով անկողմնակի կեր-
պով յօշտկում է և ընկերութեան խորհրդի պա-
տիւն: Արդ, նախ քան դիմել դատարանին,
կամ այլ միջոցի, ես հրաւիրում եմ ձեզ, իբրեւ
զրպարտական նամակը հիւրընկալող թերթի
խմբագիրն (մասնաւոր ու դա տղադրված է
իբրեւ շնամակ խմբագրութեան), բացորոշ կեր-
պով յայտնել, արդեօք դուք, պ. Արգար Գլխ-
անիսեան, համաձայն և համբաւել էք այն բո-
լորի հետ, ինչ գրել է ձեր աշխատակիցը և ձեզ
վրա էք առնում նրա գրածի պատասխանաւոր-
ութիւնը: Ձեր դրական պատասխանը ստանալուց
յետոյ, ես կը դիմեմ կամ դատարանին, կամ

գտնվեց: Չարմանայի արագ կերպով աջովեց
մեզ մի յարմար տուն գնել Բէքէկում, Կ. Պոլսի
մօտ: Սա գերմանական դեսպանի պաշտպանու-
թեան տակ է և տեղ կայ 100—150 որբեր ըն-
դունելու համար:

Վերջացնելով պատուր Լօսանի աւելացնում
է. «Գեռ շատ բան է մնում անելու: Խաղաղութիւն
նախադի թշուառները դեռ ևս երկար ժամանակ
կարօտ պիտի լինեն իրական օգնութեան: Մեր
խնամքի տակ առնված որբերը պէտք պիտի ու-
նենան երկար տարիներ հաւատարմի հողացողու-
թեան: Մենք չենք ձանձրանալ այդ վերաւոր-
ված, արեւնով թաթախված երկրում սերող գոր-
ծը միշտ առաջ տանել նրա անունով, որն առել
է. «Հացը տուր սովածին, և թախառական խեղ-
ձերին տար տունը, երբ որ մի մերկ տեսնես,
նրան հազցրու»:

Տեղեկագրի մէջ կան զանազան նամակներ
գործունէութեան կենտրոններից. Վանի և Մա-
րաշի որբերի անունները, տարիները և ուրիշ
տեղեկութիւններ. զանազան պատկերներ երկրի
խորքերից: Սա առաջին տեղեկագիրն է մինչև
1931 յունվարի 1897 թիւ: Տեղեկագրի վերջու-
մը զետեղված է Բէքէկի որբանոցի տեսարանը
և այնտեղ եղող որբերի խմբական պատկերը,
որոնց մէջ տեղում նստած է կամուսին Լիլիա-
բէկի Ֆոնգորէն, որբանոցի կառավարիչը:

Պ. Թաւայեանց

այլ միջոցի՝ ցոյց տալու համար, թէ որն է ճշդ մարտութիւնը։

Հ. Առաքելեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱՎՈՐՈՒԹԱՆ

Թիֆլիս, 5 մայիսի

Եւ չէ՛ աջողակ շարունակաբար կարգալ «Տա-րազ»-ը, ես նոյն իսկ անծանօթ եմ նրա բարո-յական դարձումներն, ճակատագրին, բայց թվում է, որ նրա մէջ լրբութեան զիծը երբեք այնքան կոպտա, ազդել կերպով չէ արտայայտ-վել, ինչպէս նրա 14-ը և 15-ը համարներում։

Խօսելով «Մշակի» մասին, նա, օրինակ, զը-րում է, որ դա մի իր կրօնական լրագրող է առ-դուռ է, որտեղ ամեն մի անցորդ կանգ է առ-նում մտածելու համար։ Դա, ինձ թվում է, լրբութիւն է և անսխալ լրբութիւն։

«Մշակի» աշխատակիցների մասին նա ասում է, որ նրանք բուրժուական խոնկ ծխողներ են, ստախոսներ են, անբարեխիղճներ են, և այլն, և այլն։ «Տարազի» 14-ը և 15-ը համար-ներում նոյն տեսակի անարժանքներն ալ, Տիգրան Նազարեան շարել է և իմ մասին։ Ես իմ մասին չեմ խօսի։ Առաջինը՝ որովհետեւ այն նիւթը (չա իմ նամակներից մէկն է Պետրբուրգի ուսանող-ներից գրած), որի վրա ալ, Նազարեանց ձեռք է իմ բոլոր արտգործները, գտնուում է նրա մօտ, որից ինչ որ հետեւում են, պիտի հետեւեն, և երկրորդ՝ որովհետեւ նա ղեռ իր ամբողջ խօսքը երկի չէ անել, քանի որ դիմել է Պետրբուրգի ուսանողների օգնութեան։

Գիտեմ որ դժուար կը հաւատաք ինձ, բայց հաւատացնում եմ, Տիգրան Նազարեանց, որ ես ամբողջ արտքուրս կը լինեմ, եթէ ուսանող-ները մի կերպ կարողանային այդ օգնութիւնը ձեռք հասցնել, նոյն իսկ ի վնաս և ի կորուստ իմ վարկի։ Նրա համար, որ իմ անձնաւո-րութիւնը մի եղանակով անհաւորութիւն է, հետե-ւաբար նրա նոյն իսկ իսպառ կորչելուց փաստ չը կայ հասարակութեան համար, և երկրորդ, որովհետեւ ձեռք անձնաւորութիւնը կապւած է այժմ երկու հայկական հրատարակութիւնների հետ, որոնց ապրեցնելը, ինչքան էլ չը լինի՝ ազգասիրական գործ է։...

Ես ինձ թիւյլ եմ տալիս այստեղ միայն այս-բանն ասել, որ հայ հասարակութիւնը, որի առաջ դուք խեղճատակութիւններ էք անում, չը նայած իր քարոյական և մտաւոր կրթութեան գրեթէ բացակայութեան, այնուամենայնիւ այն-քան ստոր չէ, որ կարողանայ բաւականաչափ անուղ մատակարարել ձեռք չհասնող գծին՝ ձեռք ապրեցնելու համար։ Լրբութիւնը, ձեռք է, ունի իր էֆեկտական կողմերը, բայց նա կհն-ստանակ նիւթեր չէ պարունակում իր մէջ, և ինձ թվում է թէ դուք սխալուում էք ձեռք հա-չիւնների մէջ, եթէ միայն մտադիր էք այդ տե-սակ ձեռքով աջողութիւն ունենալ։

Ա. Ղազանց

ՆԵՐՈՒՆԻ ԼՈՒՐԵՐ

Մայիսի 6-ին, Նորին Կայսերական Մեծու-թեան թագաւոր Կայսր Նիկոլայ Ալեքսանդրովիչի ծննդեան օրը, Թիֆլիսի բոլոր դատաւորութիւնե-րի տաճարներում գոհացողական մաղթանքներ կատարվեցին։ Բազմաթիւ զարդարւած էր դրօշակ-ներով, իսկ երեկոյեան լուսավառութեան կար։

Նորին Կայսերական Բարձրութիւն թագաթա-ռանդ Յետարկիչ Մեծ Խլխան Գեօրգի Ալեք-սանդրովիչ վերադարձաւ Արաբիստան։

Մայիսի 6-ին, կովկասեան կառավարչապետ Խլխան Գեօրգի Թիֆլիսից գնաց Բաթում։

«Кавказ» լրագիրը մայիսի 6-ի համարում նոյն սխալն է արել, ինչ «Խլխան», «Новое Обозрение» լրագիրը, հաղորդելով, որ մշակա-կան կուսակցութիւնը նոյնպէս հրատարակել է զարգացման ծայրահանգների ցուցակ։ Հարկաւոր ենք համարում կրկին անգամ նկատել, որ դա միայն գաղափարն է, որ Մեր կուսակցու-թիւնը, ինչպէս ասել ենք «Մշակի» ապրիլի 29-ի համարում, իբրեւ մի կազմակերպւած մար-մին, ոչ մի մասնակցութիւն չունի քաղաքային ընտրութիւնների մէջ, և ոչ մի ցուցակ էլ չէ կազմել։ Հրապարակ ենք յիշատ լրագիրներին ուղղել իրանց սխալը։

Վերջին օրերս գաղթականների մի նոր հո-տանք է սկսվել դէպի Թիֆլիս Երևանից, Կարսից ու Բաթումից։ Մի շարքովայ ընթացքում 300-ից աւելի գաղթականներ են եկել, մի մասը ըն-տանիքով։ Նրանք գալիս են գործ գտնելու յու-սով, բայց այստեղ, Թիֆլիսում, հանդիպում են յուսախաբութեան, որովհետեւ նոյն իսկ ձեռք եկած գաղթականները չեն կարողացել իրանց համար գործ գտնել։ Մեզ հաղորդում են, որ նոր եկող գաղթականների վիճակը սարսափելի է. շատերը ստիպւած են գիշերել նոյն իսկ բացօթեայ, որովհետեւ Բարեգործական ընկե-րութիւնը նոյն իսկ փողով չէ կարողանում նը-րանց համար բնակարան գտնել քարվանսարա-ններում և մասնաւոր աներում. ամենքը մեք-թում են գաղթականներին բնակարան տալ դա-նազան պատճառներով։ Դիմում է եղել գաղ-թականների կողմից ս. Սարգիս եկեղեցու վա-նահօր, ի նկատի ունենալով, որ այդ վանքը դա-տարկ սենեակներ չառ ունի, բայց վանահայրը մերժել է։ Դատարկ բնակարաններ կան և Նա-րաչէնի, Էջմիածնի և այլ եկեղեցիներում, սա-կայն երէցիկները չեն համաձայնում։ Արդեօք մի օրովայ համար են պահւում այդ սենեակները։

ՎԱՐԱՋԱՅԻՆԻՑ գիւղից (Շուշու գաւառ) մեզ գրում են. «Մեր չրջակայ հայ գիւղերը հան-դիստ չունեն թուրք—աւազակներից, որոնք կարծես թէ արհեստ են չինել իրանց համար աւազակութիւնը։ Մեր գիւղն էր բացառութիւն կազմել այս տարի, բայց նա էլ արժանացաւ նոյն բաղդին։ Այս օրերս գիւղի արեւելեան կող-մի արօտատեղիից, գիշերով աւազակները եր-կու ձի տարան։ Մինչև այժմ դեռ անցաւ են նրանք, գաւառական տատկանները թող են վե-րաբերվում և թողնում են առանց ուշադրու-թեան, նոյնպէս են և տանուակները։»

ԽԱՆՔԵՆԻՑ մեզ գրում են մայիսի 2-ից. «Այս գիշեր այստեղ մի եղեռնագործութիւն կատարվեց։ Առաջին մասի գաւառական սրիս-տավի ծառան՝ մի վրացի, գիշերը գնում է նո-րեւս Երևանից կապ զեօրդ անուշուժ մի հայի տուն, որը իր մօտ պահում էր մի ուսու կին։ Ամբողջ գիշերը լեքով են անցկացնում, նրանց հետ է լինում և մի թիֆլիսցի նուազածու։ Լուսաղէմին հայը ստիպում է, որ իր անից դուրս գնան, որովհետեւ ընել են ուղու։ Բայց վրացին մերժում է. կուր է բացվում, որի ժա-մանակ վրացին հանում է խանչալը, ծանր վի-րաւորում է հային, որից և սա մեռնում է։ Իսկ նուազածու հայի և վրացու բազուկը վրաւոր-ված են դանակով։ Ասում են, որ սպանւած հայն է վերաւորել, որից գրգռւած վրացին նը-րան սպանել է. սակայն այստեղ մի մեծ կէտ կայ, որ բացատրութեան կարօտ է։ Այսպէս է պատմում սպանութեան մասին այն ուսու կինը, որը ասելով էր սպանւածի մօտ, բայց նա էլ երբեմն ցուցմունքը փոխում է. թէ ինչից ստիպ-ված, յայտնի չէ։ Սպանող վրացին ձեռքակալել է Շուշու բանան է ուղարկված։ Մի և նոյն գի-շերը կողոպտում են և գիշերվածաւր խանութը. 200 ռուբլի փող և մի քանի արծաթէ իրեղէն-ներ են գողացված. չարագործը յայտնի չէ, սա-կայն այս դէպքն էլ կապում են մի և նոյն սպանութեան հետ, որովհետեւ ուղ գիշերով եր-կու անգամ նոյն մարդիկ գալիս են, բայց անել տալիս խանութը և գինի գնում։ Այս երկրորդ նշանաւոր գողութիւնն է այստեղ այս տարի։»

ՎԱՆԻՔԵՆԻՑ մեզ գրում են. «Մեր նոր եկեղեցու շինութեան հարցը վճռված կարելի է համարել։ Նիւակաների ընդհանուր ժողովի կար-գադրութեան համաձայն, երէցիկն Ներսէս Տէր-Գաղութիւնեանց, Տէր-Միսա քանապ Միրա-նեանց և մի քանի ուրիշ անձինք, վերցնելով պետական դրամանից եկեղեցապատկան 5000 ռուբլին և աւելացնելով ներառութեան հաւա-քած 1000 ռուբլին, վերջապէս մարտ ամսի վեր-ջերին 6000 ռ. գնեցին եկեղեցուն կից շինու-թիւնները, որոնց կէս մասը այժմ վարձով է տրված, իսկ միւս կէսը բոլորովին քանդված ու մաքրված է, որով եկեղեցու պարիսպը բաւա-կան լայնացել է։ Այդ դէպքը առիթ տուց այս-տեղի հայերին՝ Գ. Խ. Կիւրեանցին և Յ. Ա. Աւ-վերեանցին յանձն առնել սեփական ծախսով լայնացնել եկեղեցու շինութիւնը. բացի դրանից

հաստատ աղբիւրներից լսել ենք, որ Վաղարկա-կաղի առաջնակարգ հարուստ կառուածաւոր պ. պ. Կիրակոսեանցները և Օսանեանցները մը-տադիր են ընծայել եկեղեցուն իրանց երկար-կանի շինութիւնը, որ գտնվում է եկեղեցուն մօտ։»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Անգլիական համայնքների ժողովի մայիսի 7-ի նիստը շատ նշանաւոր էր։ Պատգամաւորնե-րի մի մասը, անբաւական լինելով անգլիական կառավարութեան արեւելեան քաղաքականութիւ-նից, կամենում էր ցոյց տալ իր դժգոհութիւնը՝ պակասեցնելով լորդ Սոլսբիի ռոճիկը։ Կառա-վարութեան կողմից արկեցին հետաքրքրական բացատրութիւններ, որոնք մի փոքր այս են պիտու թիւրքական ընթացիկների հարցի վրա։ Հարցախոսողն էր պատգամաւոր Բոստոն, որն առաջարկեց պակասեցնել լորդ Սոլսբիի ռոճիկը 500 ֆունտ ստերլինգով և յայտնեց, թէ լորդի շնորհիւ ուժեղացել է թիւրքիւն և թուրքացի ցունաստանը։ Պատգամաւոր Բոստոն Ռեյդ իր կողմից խոստովանեց, որ լորդ Սոլսբիի աշխա-տել է հայերի համար և եթէ աւելի չէ կարողա-ցել անել, այդ եղել է շնորհիւ միւս պետու-թիւնների, որոնք հարցի վրա նայեցին նեղ շա-հերի տեսակէտից։ Այս արտաքին գործերի քարտուղար Կլարկոն արտասանեց մի երկար և բաղադրովաճի ձեռն, որից բերում ենք հե-տեւելը։ «Ես վերաւորվում եմ և վշտանում եմ իմ լորդի և մի քանի պարսիկներից, որ իբր թէ եւրոպական կոնցերտը թողել է հայերին իրանց բաղդին։ Դա մի անարդար և նախատի-կեղծ է (միջառարակաւ արժեւորելից բաւակա-նութեան նշաններ)։ Լորդ Սոլսբիի միացրեց պետութիւնները ընթացիկներ տալու համար, ոչ թէ միայն Հայաստանի կամ Կրեմէի վիճակը բարելոյելու, այլ ամբողջ թիւրքիայի համար, և համաձայնութիւն կայացրեց սուլթանի վրա ձըն-չում գործ դնելու։ Անկասկած՝ յունական պատ-ւասիրութեան խնդիրը յետ մղեց հայերի տան-ջաղները, բայց այստեղ ոչ յետ նախաճիւղն է ոչ թողնելու ինդիլ կայ։ Հայաստանի հարցը կանգնել է այն կէտի վրա, ուր որ էր նա առաջ ինչ որ անելու լինէր յամենայն դէպս հայերի կամ կրեւոպցիների համար, մենք միայնակ չը պէտք է անենք։ Լինի դա ներկայ կառավարութիւնը, թէ մի ուրիշը, պէտք է գոր-ծեն նրանք եւրոպական պետութիւնների հետ։ Այդ պէտք է լինի մեր քաղաքականութիւնը՝ ինչ ուժեղներ էլ դուք սահմանեք։»

Կ. Պօլսից Ռեյդի գործակալութեան հետե-ւելին են հետադրում մայիսի 5-ից. «Թօքսթի դատարանը ընտելւով հայերի կոտորածի մէջ մե-զադրվող մահմեդականների գործը, արձակեց իր վճիռը. նրանցից երեքը դատապարտված են մահվան, երկուսը՝ 10 տարվայ, մէկը՝ 5 տարվայ և մէկը 3 տարվայ բանտարկութեան։»

Եւ, անշուշտ, շնորհիւ Կ. Սուլթանի ղիթա-սրտութեան, այդ պատիժը երբեք չի իրադրվի։

ՊԱՏԵՐԱՎՈՐ ԴԱՇԵՅՅ

Անն Երեւելի սխալ «Daily Chronicle» լրագրի յատուկ թղթակիցը գրում է, որ յունացի զօրքի յետ քաշվելը Լարիսայից մի աններելի սխալի հետեւանք էր։ Ֆարապուր գտնվող յունական գե-ներալներից մէկը թշնամու նախաճիւղում յար-ձակողական շարժման տեղ ընդունեց՝ յայտնիին չըրպարելու նպատակով և հրամայեց իր զօր-քերին շտապով յետ քաշվել։ Այն ինչ թագա-թառանգ իշխանի զօրքի յետ քաշվելու նախըն-թաց օրը Լազիս-վաշան, յուսահատվելով ձեղքել յունական զօրքը, հրամայեց իր զօրքերին յետ քաշվել դէպի Լաւսոնա։ Թիւրքացի զօրքի գրու-թիւնը կատարեցապէս յուսահատական էր և իշ-գիւր-Քիոսկում արդէն մշակեցին խաղաղութեան պայմանները, և համապատասխան ծանուցում ուղարկեցին Աթէնք։ Եւ այդ բոլորը քանդվեց մի օտարտի դիպուածի պատճառով։

Թիւրքացի բռնութիւնները. «Temps» լրագրի խօսքով թիւրքերը կառուպեցին Ֆար-ապուր յունական եկեղեցիները և այրեցին ու

կողոպտեցին շատ աներ։ Արտաքին «Հաւասի-գործակալութեանը» հետադրում են, ապրիլի 23-ից. «Թիւրքացի շտաբի գլխաւոր Ֆուադ-բէյ, լուրերին նայելով, յունական մի քանակային օդ-նութեամբ չըրպարեական հրատարակեց, որով հրամայում է Լարիսի բրիտանական ազգաբնա-կութեանը տալ իրանց զէնքերը թիւրքերին, հակառակ դէպքում նրանց զէնքերը բոլորը կրա-կի ձարակ կը դառնան։ Կանէյի չըրպարեցը, թիւրքացի հողի վրա, կրակի մէջ են։ Կրեւոնաւ ալս օրերս տեղի ունեցան խառնակութիւններ Ապստամբները, դարան մանկով, սպանեցին 30 թիւրքեր, որից յետոյ նրանց վրա յարձակեցին 60 ապստամբներին և այրեցին բրիտանականների ե-րեք զիւղեր։ Երբ այդ լուրը յայտնի դարձաւ Կանէյում, այնտեղ մեծ ցոյց արին բրիտանական-րի զէնք թիւրքերը պահանջում էին, որ բրիտա-նականները անյապաղ հեռանան այնտեղից։ Տեսը և խառնակները կողոպտի են թիւրքիկեցի։ Նա-հանգադեղեւ անձամբ միջամտեց հանգստութիւ-նը վերականգնելու համար։

Յունացի աւատօրմը. «Правит. Вѣстн.» լրագրում տպւած է. «Յունական հաւատարմա-տարը հաղորդեց մեր արտաքին գործերի մինիս-տրութեանը, որ սկսած ներկայ տարվայ ապ-րիլի 26-ի (մայիսի 8) առաւօտեան 6 ժամից յունաց կառավարութիւնը պաշարման ենթար-կեց թիւրքաց արիւրը հետեւել սահմաններում՝ Սալոնիկի ծոցում Պէնէյա դեալից մինչև Գալիս-կում դեալը 5 ծովային մղոն տարածութեան վրա ափից. Լարիսի արիւրի մօտ Պրեմիլայից մինչև Խաղի Սարանա, ափից մի թիւղանօթի հարուածի հետաւորութեամբ Կորֆու կղզու և ցամաքի մէջտեղ գտնված ներուղը պաշարման չէ ենթարկված և աղաւթ է մնացած նաւադնացու-թեան համար։ Այդ ներուղով անցնող նաւերը ընտելութեան կենթարկվեն պաշարող յունական նաւատորմի նաւերի կողմից։»

Վաստի չը ջարեքականը. Կանէյից, «Нов. Время» լրագրի թղթակիցը հաղորդում է, որ քիզապեա Վաստի հետեւել չըրպարա-կանն է ուղարկել ծովապետներին. «Կրեմէի ազգաբնակութեանն ուղղած ձեռք պրօկլամացիա-յի մէջ, պ. պ. ծովապետներ, դուք յայտարա-րում էք, թէ ծովային էք այստեղ ձեռք ոյժերը, որպէս զի վերջ տաք արիւնհեղութեանը կողմը և նպատակը, որ չուտով կարող վերականգնվի։ Սակայն, ուր որ դուք մասնակցեցիք, ամեն տեղ արիւնհեղութիւն եղաւ։ Ուր ես եմ,—այնտեղ է և կարգը։ Ուր ես չը կամ,—այնտեղ էլ կարգ չը կայ։ Դուք դիմեք, որ ես ամեն օր նամակ-ներ եմ ստանում կղզու 46 տեղերից և այնտեղ էլ ուղարկում եմ իմ հրամանները։ Դուք չէք կարող կամ չէք կամենում արգելել ինձ այդ բանը, և վերջապէս արգելել անօգուտ կը լինէր. բրիտանական ազգաբնակութիւնը միշտ իմ կողմը կը լինի։ Դուք ինձ հարցնում էք, թէ ինչ է իմ նպատակը.—եւս իմ ցանկութիւնը յայտնեցի հէնց որ ոտք դրի Կրեմէի հողի վրա։ Իսկ դուք ինչ էք կամենում։ Երբ մենք կամ ապստամբնե-րը հրացանաձգութիւն ենք սկսում թիւրքերի դէմ և եթէ գիշեր է, դուք ձեռք էլեկտրական լայտով լուսաւորում էք մեր զինքերը, երկի նը-րա համար, որպէս զի թիւրքաց թիւղանօթադ-նները անշուշտ հարուածներ կարողանան տալ մեզ։ Դուք մեղադրում էք ինձ, որ ես ապօրինի կեր-պով եմ գտնվում այնտեղ և նպատակում եմ սպանութիւններին և միջազգային կուրիս իսկ դուք Յիչեցեք Կանէյան, Հալպոն, Մալակասն։

Գերմանիայի գաղտնի աջակցու-թիւնը. Աթէնքից հետադրում են ապրիլի 30-ից, թէ յունական դրամաւոր նաւերից մէկը բռնել է թէնիօքսի մօտ մի առեւտրական չոգեհաւ, որը գերմանական զօրակի հովանաւորութեան ներ-քոյ, թիւրքաց զօրք և ռազմամթերք էր տանում Սալոնիկ։ Այդ չոգեհաւը պէտք է տանվի Պրեյ-լի «Berliner Tagblatt» լրագրի թղթակցի ա-սելով. Վերմուրնօյի պատեղաւորով դաշտում գտնվել են պրուսական ուլանի համադրութեան և շատ պատեղաւորական շարադրութիւններ զեր-մանական լեզուով։

Մեծ պետութիւնները և Յունաս-տանը. Հալապի գործակալութիւնը հաղորդում է մեծ պետութիւնների յունական կառավարու-թեան տուած յիշատակագրի բնագիրը, որի բու-

Типографія Канпел. Главнаоч. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская ул., д. 733